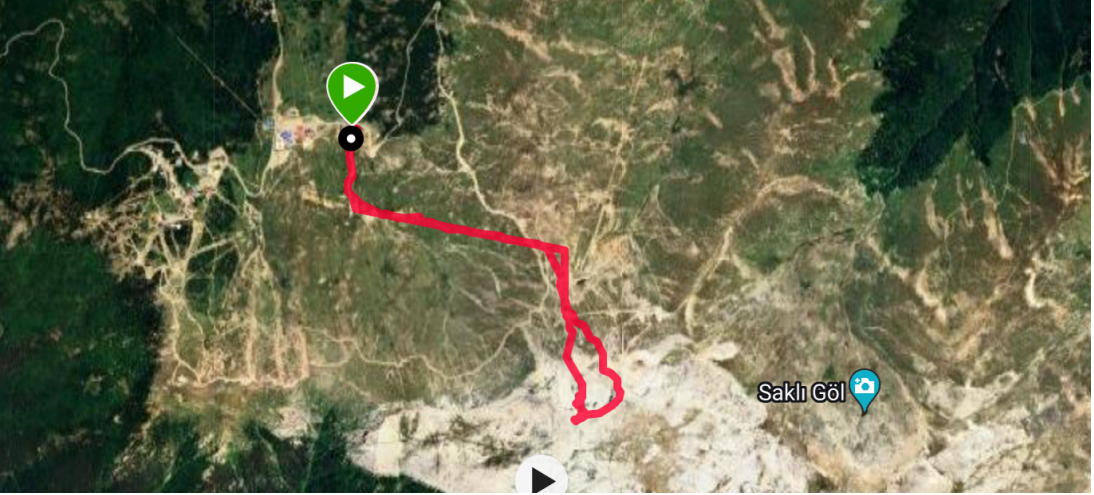

Faaliyet	Uludağ Diyagonal Küçük Zirve							
Faaliyetin Tarihi	03 Şubat 2024	Yeri	Uludağ	Süresi	1 gün	Türü	Hike	
Güzergâh	İstanbul - Uludağ Oteller Bölgesi - Maden - Diyagonal - Küçük zirve - telesiyej							
Kat Edilen Yol	12.41 km			Alınan İrtifa	776 m			
Katılımcılar	1	Ali Ata Akel	8					
	2	Taha Akkuş	9					
	3	İlhan Yılmaz	10					
	4	Eren Ertuğrul	11					
	5		12					
	6		13					
	7		14					
Kullanılan Kamp Mlz.	Tulum, Jetboil							
Kullanılan Teknik Mlz.	Tako, sikke, perlon, bir çift, friend, buz vidası, deadman, kar kazığı							
Kullanılan Kişisel Mlz.	çift kazma, krampon, koşum, reverso atc, pursik,kilitli, hedik, baton, beacon, çığ sondası							
Yiyecek	fıstık ezmeli sandviç, envai çeşit yemiş, çay							
Rota Bilgisi	Kamp Alanı							
	Su kaynağı							
	Tehlikeler	Düşme						
	Zemin	Kar, buz			Zorluk Derecesi	2		
	GARMIN DATA: https://connect.garmin.com/modern/activity/13799527611							
	GPX: https://drive.google.com/file/d/1flwY0QuIkZe4ZkAbYhtkpAtS0l7kWbbs/view?usp=drive_link							
0545 İstanbuldan ayrılış 1030 Oteller bölgesinden arabayı park edip yürüyüş, 1500 Diyagonale çıkış 1700 zirve 1900 Araca varış								
Harita								

Faaliyet planı 25 Ocak'ta başladı. Klüpte buluşup Eren, ben ve İlhan Uludağ'da Diagonal rotasını çıkalım diye plan yaptık ve bir dünya ekipman aldık. Havadurumu cumartesine ağır sis ve rüzgar verdiği için caydık.

Birayı almadık

Sonraki hafta Uludağ'da hava yine belirsizdi. Ekibe Taha'nın da katılmasıyla whatsapp'ta bol bol alternatif plan üzerinde çalıştık, neticede orjinale sadık kalmakta karar kıldık. Bulut yüksekliği 2000 metreleri geçmeyecek gibiydi, zaten Uludağ havasının dengesizliğiyle meşhurdu. Hava patlarsa diye kayaklarımızı da yanımıza aldık

Cumartesi sabah **05:45'te** Eren'in karavanıyla Mecidiyöy'den yola çıktık. Büyük araç büyük lükstü, bol bol çantaya rağmen, ayakları uzatacak yerimiz bile vardı. Bu beklenmedik konforu uyuyarak değerlendirdim. Ortalama herkes 2-3 saat uykuyla gelmişti.

Ata, Taha, Eren, Ilhan

Bursa'da çorba içip breklenip otel bölgesine çıktık. 930 gibi varmıştık. Araç önünde tüm malzemeyi yere serip aramızda dağıttık. Paketlenip hareketi gememizle **yola 1030'da çıktık.**

Yorulmadan hemen önce

Maden bölgesine giden telesiyej direğinin dibinden yukarıya doğru yürümeye başladık. 4-5 direk geçtikten sonra sağda küçük zirve kendini gösterdi. Hava güneşli ve açıktı. Bulutlar altımızda seyrediyordu. Yavaş yavaş yükselenler de güneşin dağıttığı kadar zayıftı.

Diyagonal, üstü küçük zirve

Telesiyejlerin sondan bir önceki direktten sağa kırıp rotaya doğru sağa giderek yükselmeye devam ettik. Azıcık batmaya başladığımız gibi hedikleri giyme isteğimiz kabardı. Bir yarım saat bununla debelendik, birinin bağlaması koptu, yardımcı iple geçişi bir çözüm ürettik.

1230'da madendeydik. Baktığımızda diyagonalı çıkan iki kişi gözlemledik. Artık mantar sote rotasını da görebiliyorduk. O mu diyagonal bu mu diamond sohbetinden sonra yaklaşmaya devam ettik.

Diyagonal, yakından

Rotaya iyice yaklaştığımızda gözlemlediğimiz 2 dağcıyla dönüş yolunda kesiştik, kar durumunun ideal olduğunu yer yer bolkar, yer yer buz olduğunu söylediler. Biz de hediklerden krampona geçiş yaptık. Bunu yaparken koşumları giyip ekipmanlarımızı giyindik. En tecrübeli olanımız Taha olduğu için en çok ekipman ondaydı. Ekipman listesine referans olması için bir kare çektim. Ben arkadaşımın bana verdiği denemek için getirdiğim 10 senelik Petzl kolonu giydim, loop'ları anında dağıldı. Her şeyi öndeki kolona taktım, pürsüğü de kolonun üstünden attım.

Takım Taklavat

Arada rotanın üstünden gelip giden bulutlar

1500'da tırmanışa başladık, Taha ilk bölümde önden gitti. Bölgede geçen hafta yağan kar oturmuş, stabildi. Kulvar girişine geçtiğimiz yan geçişte ise akıntı toz kar diz boyu batacak kadar boldu. Kulvar girişinde kazmaları ortadan tutup düz vuruyorduk. Eğim de fazla olmadığı için rahat tırmanmaya devam ettik. Rota gölgede kaldığı için serindi, ancak yukarda hava güneşliydi, ve rüzgar yok denecek kadar azdı. Ara ara bulut gelip gidiyordu. tırmanışın başında direk bir bulutun içinde kaldık, görüş 10 metrelere düştü ancak çok uzatmadan açıldı. Karın içine el ayak sokmaktan sonra bir süre sonra eller bir donup kendine geldi, ayak parmakları hissizleşti, sonra bir şekilde bu duruma da alıştık.

Gülen Yüzler

Bolkar tırmandıkça azaldı ancak yine de botlarımız vurduğumuzda karın içerisinde kayboluyordu. Bir süre tırmandıktan sonra ilk gördüğümüz kayaların dibinde ufak bir dinlenme yaptık, Eren öne geçti. Etabın bir yarısı bol kar, bir yarısı da sert kar olduğu için dilersen oradan dilersen buradan kazma krampon saplayarak devam edebiliyorduk. Bizden önce giden ekibin de izleri vardı bunları da gördükçe takip ediyorduk.

Ortalarda 10 metrelik bir kısım, iki kayanın arasından dar bir geçişti. Burası en dik yeri idi, zemin buzdu. Kramponların ucu saplanıyordu, kazmalar buza tam giriyordu. Bu geçiş en heyecanlı yeri idi, zemin sağlam olduğu için bir iz açma gereği olmadı. Burayı da aşınca herkes çıkana kadar bir dinlendik. Sonra lead'i ben aldım.

Artık eller ayaklar soğuşa alışmış, vücut hareket etmekten ısınmıştı. Gitmek durmaktan daha kolay geliyordu. Kulvarın solundaki kayaların üstü buzdu, sağdaki yükselen kayaların da içleri kar dolmuştu. Emniyet atması zahmetli olacak bir lokasyonda, çok sağlam bir şey için yer yok gibi geldi, lakin bir ihtiyaç da doğmadı.

Sonra öne İlhan geçti ve dinlene tırmana aynı tempoda devam ettik. Eğim çok değişmedi, kar durumu iyiydi.

Kulvarın sonunda bir önceki grubun sola traves edip kornişi kırdıkları izi gördük. Zaten tepemizdeki korniş doluydu. Taha oraya bir ulaşım kirmayı değerlendirdi. Vakit ve zahmet olarak gereksiz olduğundan önceki grubun izinden çıktık.

Son Travers

Kornişten yükselme

16:30 Herkes kırık kornişten sürünceme yöntemiyle zirveye çıktı. Bol bol görsel malzeme topladık. Manzara müthişti, bulut yükselmiş, güneş parlıyordu. Manzara/bulut/manzara/bulut gibi değişken bir görüş vardı. Çıkınca sağ tarafta bir yapı vardı. Burası küçük zirveymiş (2543m). Oraya yürüdük. Birbirimizi kutlayıp çay yemek molası verdik. Taha şefin yaptığı siyez buğdaylı fıstık ezmeli ekmekleri tükettik. Arada güneş çıkıp bizi ısıttı. Hava 1830'da kararacağı için karanlıkta yürümek zorunda kalabilirdik.

1+1, kombisiz

Doğdu güneşim

Gerisin geri **1700'de** inişe başladık, çıktığımız kornişi solda bırakıp, sağda büyük zirveyi ve birkaç tepe daha gözlemledik dik bir rampadan(kapı diye bilinen nokta) maden bölgesine doğru inişe geçtik.

İniş dikti, kramponlarla geniş zikzaklar çizdik, kazmalar teknik olduğu için genel olarak kısa kalıyordu. Tekiyle düşme halinde kazma duruşu yapacak halde inişe devam ettik. Telesiyeji uzaktan gözledik. alışıyordu, biraz tempolu

ilerledik. Son dakika telesiyej durmuş olsa bile rica minnet kredimizle bizi son bir tur aşağıya indirmeye ikna oldular. Faaliyetin en keyifli kısmı bu oldu sanırım.

Dikeyden iniş

Son düzlük

Hem hava durumu olsun, hem dönüş sürecimiz olsun şansımızın fazla yaver gitmesine şaşırılmış bir halde **1900'da** arabadaydık. Ekipmanları geri dağıttık, kara saplanmış yaz lastikli bir arabanın sahibinin aracını kurtardık, böylelikle küreklerimizden birini de kullanmış olduk. Son gücümüzle Arzum'da Cağ Kebabı yedik ve döndük. (Vejeteryan arkadaşlara not: Mekanda çorba, humus, patlıcan salatası gibi alternatifler mevcut)

Raporu yazan: Ali Ata Akel

Fotoğraflar: Ekipten ortaya karışık